

Scris de newsreporter pe 01 Mai 2021, 11:26

Paste la inceput de mai - Traditii si superstitii

Pastele este in acest an in luna mai, ceea ce se intampla cam o data la 4-5 ani. Din vechime se tineau la inceput de an sarbatori campenesti, iar oamenii impodobeau casele si grajdurile cu ramuri verzi, pentru protectia oamenilor si animalelor in fata spiritelor malefice. Mai jos puteti citi despre maialurile din Transilvania, despre radacini pagane ale Pastelui, despre traditii din Saptamana Mare si despre obiceiuri din Balcani, dar si din Franta, scrie HotNews.

image-2021-05-1-24771760-46-oua-paste.jpg

Informatia pe scurt

- Pastele cade in luna mai cam o data la 4-5 ani. Pastele a "picat" cel mai repede in 2010, cand a fost pe 4 mai, iar cel mai tarziu a fost in 1983: 8 mai. Pastele a fost sarbatorit ultima oara pe 2 mai in 1948.
- Ziua de 1 Mai este cunoscuta ca ziua muncii, insa in trecut avea numele popular de Arminden. Era ziua dedicata zeului vegetatiei, protector al vitelor, cailor, holdelor semanate, al viilor si livezilor.
- De Arminden erau impodobite ca ramuri verzi cele mai importante locuri: casa si adapostul animalelor, pentru protectia oamenilor si animalelor de spiritele malefice
- Tradiitiile crestine sunt imbinate cu numeroase credinte si obiceiuri precrestine. "Crestinismul s-a pus ca un lustru peste culoarea fireasca a lemnului si a trebuit sa cedeze, in mare

parte, practicelor superstitioase”, spunea etnograful Gh F Ciausanu.

- Oul este substitutul divinitatii primordiale care este infrumusetat prin vopsire si incondeiere in Saptamana Patimilor, pentru a fi jertfit si mancat sacramental in ziua de Paste. Totusi, oamenii ofereau drept cadou oua colorate la marile sarbatori sezoniere cu mult timp inainte de aparitia crestinismului.
- in multe locuri din Europa existau sarbatori precrestine de primavara, carnavaluri sau procesiuni menite sa alunge spiritele rele si sa ”sperie” definitiv iarna. in Ardeal elevii din cateva orase inca tin la inceput de mai sarbatori campenesti cu muzica si distractie numite maialuri si venite pe filiera saseasca.
- Aprilie este o luna cu vreme capricioasa, astfel ca in noaptea de iniveere poate chiar sa fie sub 0 grade in cele mai reci orase, dar si +15 grade la campie in anii in care vin mase de aer cald. Tot in acei ani pot fi chiar si +29 de grade in ziua de Paste.

Cateva statistici despre data Pastelui ortodox

Pastele ortodox este cel mai adesea in aprilie, niciodata in martie si destul de rar in luna mai, cum este anul acesta. in ultimii 20 de ani Pastele a picat de 15 ori in aprilie si de 5 ori in mai, ultima data fiind pe 1 mai, in 2016. Peste trei ani Pastele va fi din nou in luna mai, pe data de 5. Pastele a fost sarbatorit ultima oara pe 2 mai in 1948, in vremuri foarte grele pentru tara. Urmatoarea data cand Pastele va fi pe 2 mai este anul 2027!

Daca luam datele ”pascale” din ultimii 80 de ani, Pastele a picat cel mai repede in 2010, cand invierea a fost sarbatorita in noaptea de 3 catre 4 aprilie. La polul opus, Pastele a picat cel mai tarziu in anul 1983: pe 8 mai, iar acest lucru se va repeta abia in 2078.

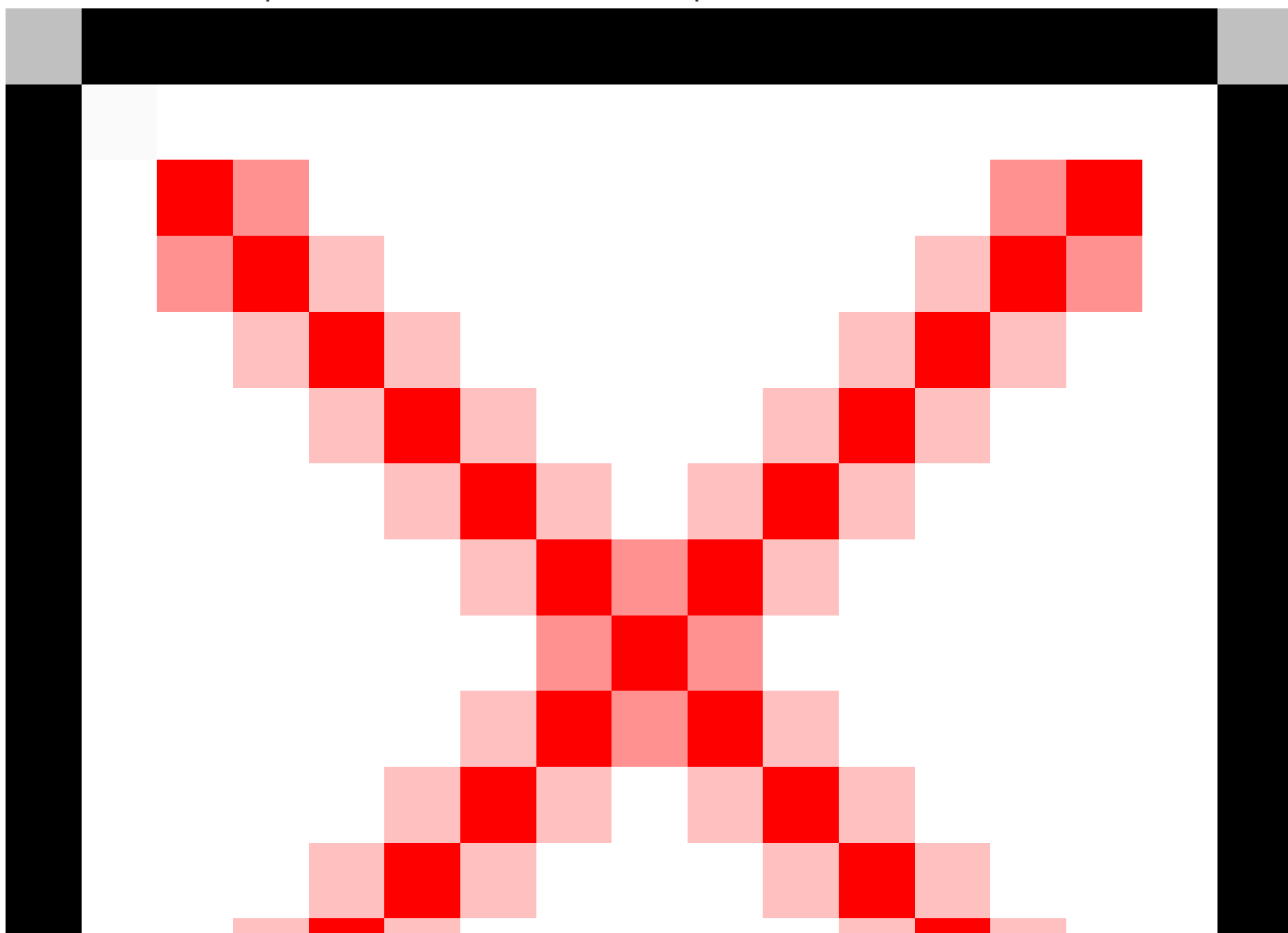

Foto Adriana Sulugiuc, Dreamstime.com

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

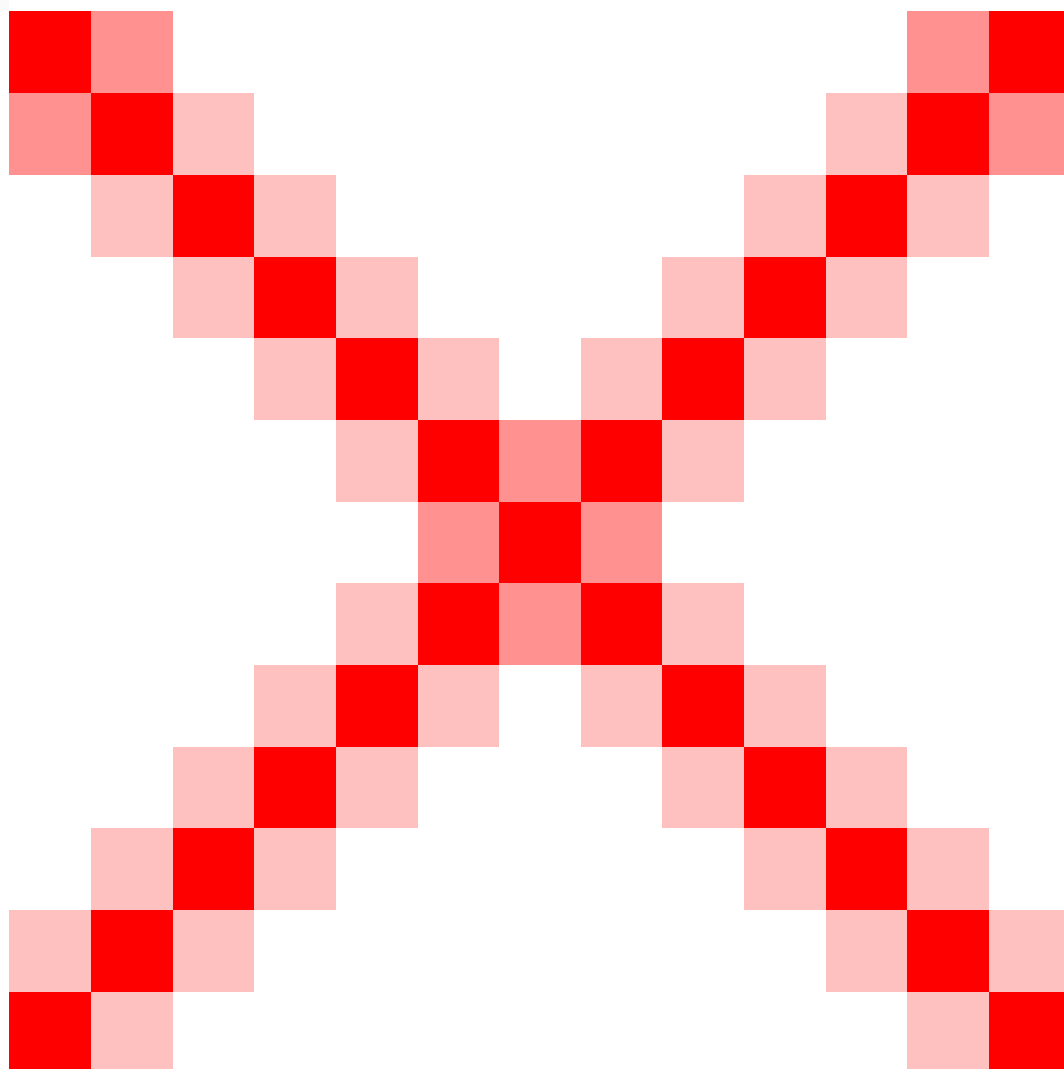
Daca luam perioada urmatorilor 20 de ani: 2022 - 2041, Pastele va cadea de numai patru ori in luna mai si de 16 ori in aprilie

Pastele este o sarbatoare cu data variabila, nu cu data fixa precum Craciunul, iar de la an la an ziua in care cade Pastele variaza in medie cu 14-15 zile, dar pot fi variatii mic sau mari. De exemplu, Pastele a fost pe 20 aprilie in 2014 si pe 12 aprilie in 2015 (8 zile diferenta). in 2012 a fost pe 15 aprilie, anul urmator, pe 5 mai (20 de zile calendaristice diferenta).

Arminden

Ziua de 1 Mai este cunoscuta ca ziua muncii, insa in trecut avea numele popular de Arminden. Tot arminden era numit uneori si un copac curatat de crengi si impodobit cu spice de grau. in unele sate tinerii plecau in padure si taiau cel mai inalt copac (brad sau fag), pe care il puteau aduce pe umeri. il curatau de crengi, dar la varf ii lasau cateva, pe care le impodobeau. Armindenul era ridicat, pana la pranz, in centrul satului. Pe tulpina se puneau cununi de flori si spice de grau. Urma o intrecere a tinerilor care se adunau si puneau uneori pariuri, castigand cel ce putea sa se urce pana sus.

Numele arminden vine, fie din slavona, "Jeremiin? d?n?" „ziua sfantului Ieremia”, sarbatorita la 1 Mai, sau, sustin unele surse, din maghiara, "ármíngyin".

Flori de primavara (foto Vlad Barza)

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

Armindenul era ziua dedicata zeului vegetatiei, protector al vitelor, cailor, holdelor semanate, al viilor si livezilor. Era sarbatorit pe 1 mai in Transilvania, Banat, Bucovina si Moldova si pe 23 aprilie in Muntenia si Oltenia. in Tara Lapusului este celebrat la Rusalii.

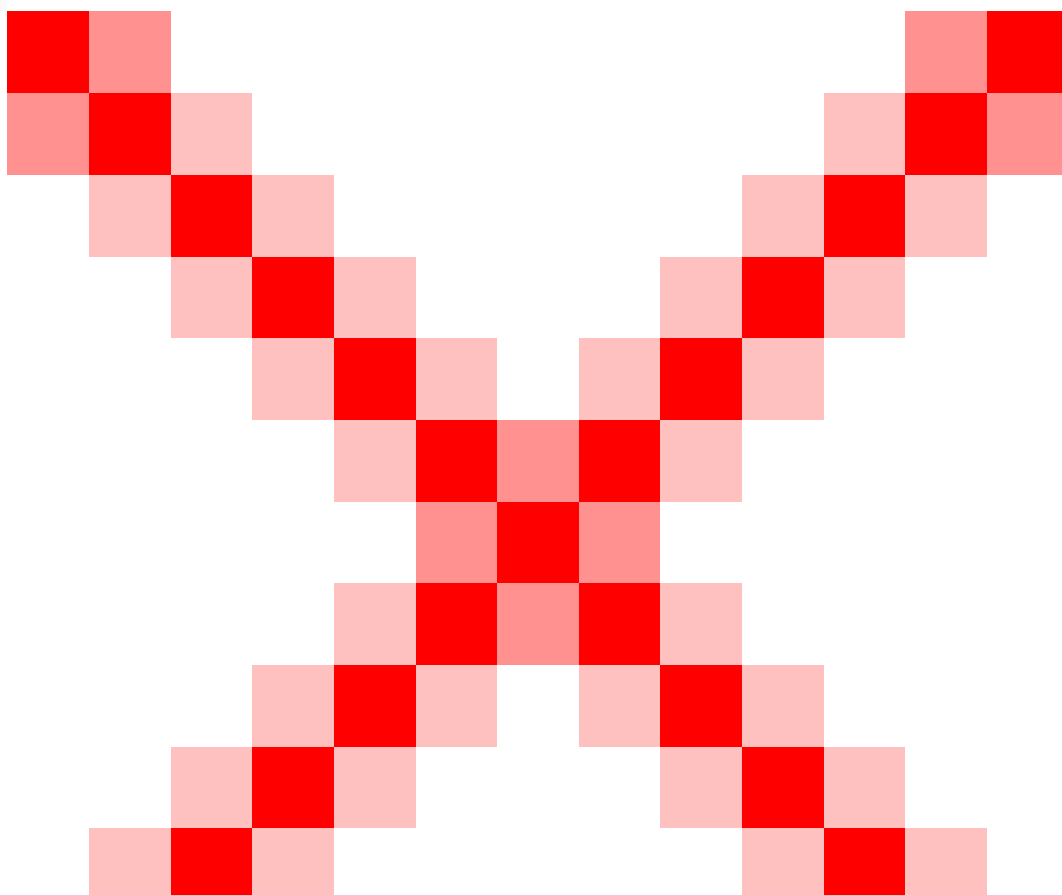
Iata ce scrie Ion Ghinoiu despre Arminden

"Obiceiurile specifice acestei zile sunt: impodobirea cu ramuri verzi, substitut al zeului vegetatiei a stalpilor portilor si caselor, a intrarilor in adaposturile vitelor pentru protectia oamenilor si animalelor de spiritele malefice: implantarea in curtile caselor, in mijlocul satelor, la stanele oilor, in tarina a unei prajini inalte cu ramuri verzi in varf sau chiar a unui arbore intreg, curatat pana spre varf de crengi. in Moldova se organizau petreceri campenesti unde se manca miel fript si se bea vin rosu amestecat cu pelin pentru schimbarea sangelui si pentru apararea oamenilor si animalelor de boli".

Traditii legate de 1 mai si de Arminden erau si in Europa de Vest

Iata ce spune Gh F Ciausanu

"De multe ori nici nu se lucreaza la 1 mai: se face blau, cum zic nemtii, blauer montag. (...) Acest frumos obicei de a serba panganeste venirea primaverii il au si germanii: "Maibaum", si francezii, "arbre de mai". La cei din Lesbos (Grecia), in seara de 1 Mai, merg fetele cantand si culeg flori de camp. Cand se intorc, fac cununi pe care le atarna noaptea la ferestre si la usi. Dimineata, fiecare casa se arata ochilor placut impodobita cu flori, cele mai multe rosii, cu spice si cu crengute. in coroane se pune si urzica si usturoi: urzici pentru a basica pe duhul necurat care ar da sa intre in casa: usturoi, pentru a feri de deochi. Femeile si fetele pun pe cap cununi de flori."

Maibaum (foto - Animaflora, Dreamstime.com)

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

Tinerii duceau si in sate din Franta la final de Ev Mediu craci verzi de arbori pe 1 mai si le puneau in fata casei si la inceput de mai era prilej de mari sarbatori si fetele puneau ramuri cu frunze care erau impodobite cu panglici colorate. Uneori crengutele erau puse pe horn.

”La germani, in noaptea sfintei Walpurgii, (Walpurgisnacht), 30 aprilie - 1 mai, te asurzeste vuietul impuscaturilor in vazduh, sfaraitul si vajaitul pietrelor repezite din prastii, peste ogoare si chiuitul celor care cutreiera prin tarini (tarina este un camp cultivat, ogor, aratura n. r.).

in seara aceasta, se infig pe gramezile de gunoaie - locuri care la toate popoarele erau destinate duhurilor necurate - ramuri de soc, spini, maracini mesteacan, pentru ca hainele vrajitoarelor sa se prinda in ele. inainte de rasaritul soarelui, femeile se duc si aduna roua de pe spicele de grau, apoi merg, tacand, acasa, fara a se uita imprejur spala cu ea capul vacii, pentru a fi ferite de vraji si pentru ca laptele sa fie manos.

in Bulgaria, fiecare casa este impodobita mai ales cu crengi de par. Tot asa impodobesc taranii si leaurile lor (acareturile n. r.). Apoi ies cu totii la camp, beau lapte si se stropesc cu roua diminetii pentru a fi sanatosi peste an(Ciausanu).

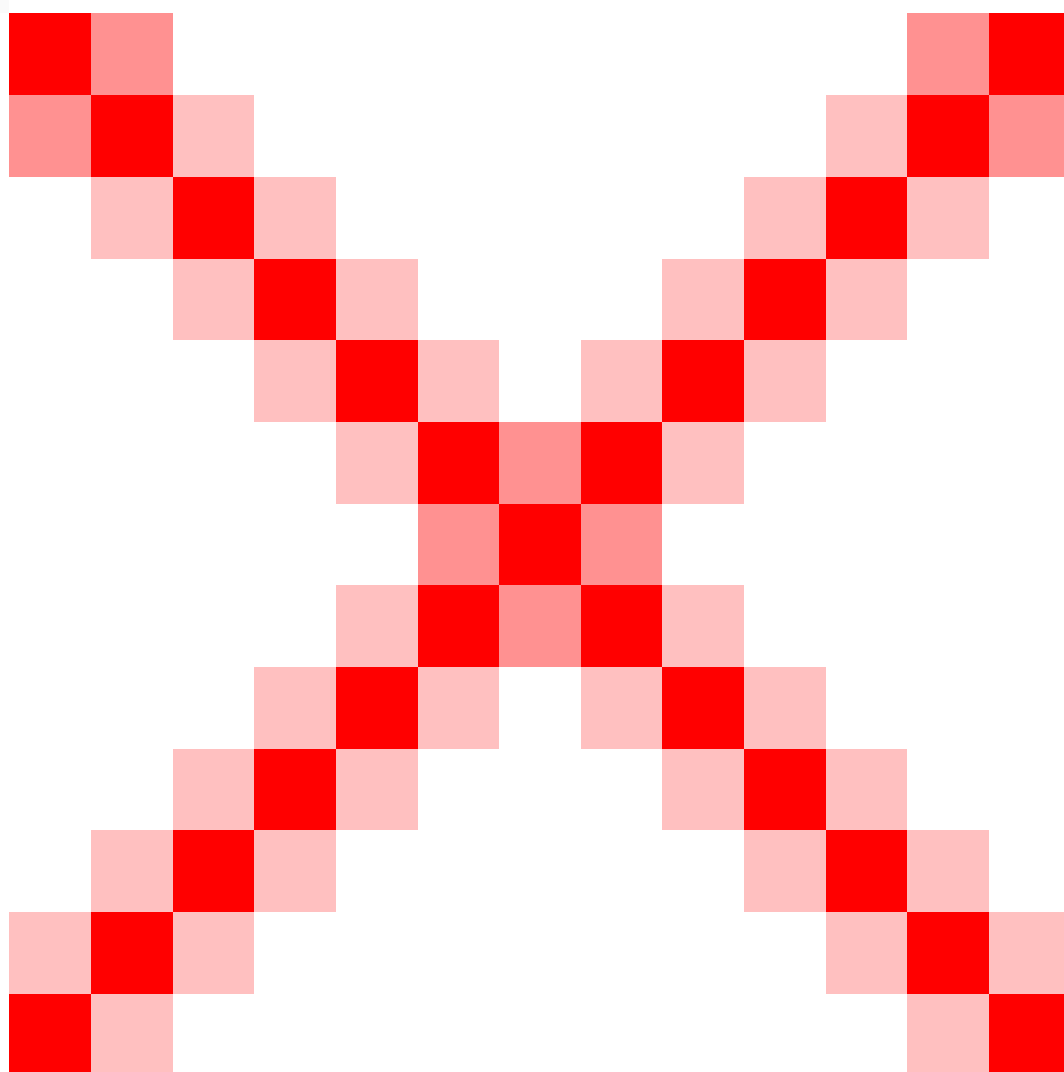

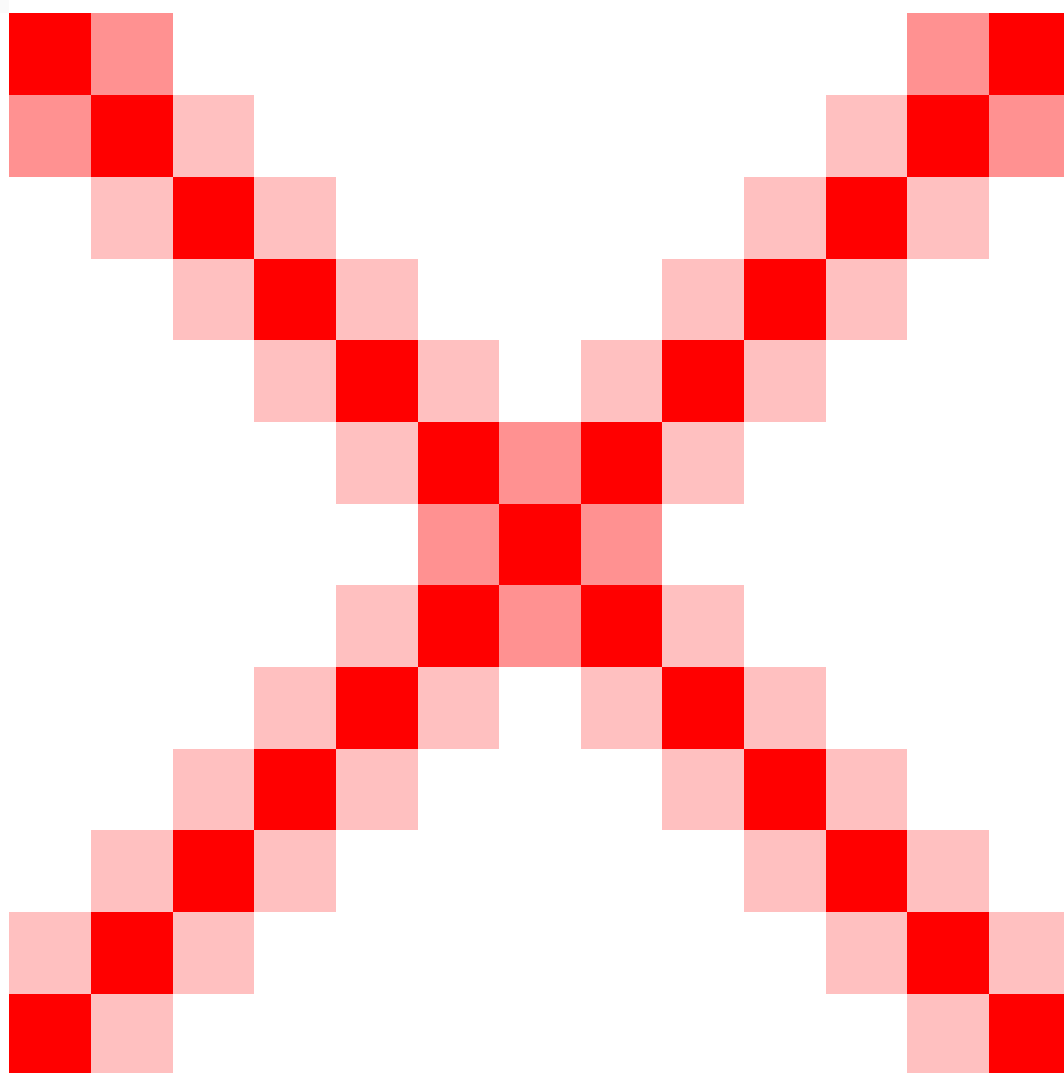
Foto Vlad Barza

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

Romanii aveau o celebra sarbatoare a vegetatiei numita Ambarvalia, care se tinea in primavara, dar si in vara, iar la aceasta sarbatoare se sacrifica o scroafa si o oaie si se facea o procesiune imprejurul campurilor. Etnograful Gh F Ciasanu face o frumoasa comparatie cu sarbatorile crestine de primavara:

”Sarbatoarea aceasta campeneasca a fost atat e bine inradacinata in populatiunile apusului incat crestianismul, care s-a pus ca un lustru peste culoarea fireasca a lemnului, a trebuit sa cedeze, in mare parte, practicelor superstitioase. O procesiune, in frunte cu preotul, merge la inaltarea Domnului prin samanaturi, facand patru popasuri in care se citeste cate o bucata din cele patru Evanghelii. Tot cu prilejul acestei procesiuni se citeste si o binecuvantare a timpurilor si sunt stropiti cu aghiazma si oamenii si vitele. Ni se pare ca vechiul rol al fratilor arvali este jucat astazi, tot cu aceeasi dibacie, de preotul romano - catolic.”

Trebuie spus ca se tin si in prezent, mai ales in Transilvania asa-numite maialuri, practic sarbatori in aer liber, cu muzica, jocuri, mancare si dans, organizate la inceput de mai, in special de elevi.

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

”Maifestul la sasi sau Maialul la romani este o veche sarbatoare de primavara, care a aparut in Transilvania pe filiera germana, odata cu sasii stabiliti aici. De-a lungul timpului, sarbatoarea a fost adoptata si de romani si maghiari.

Exista date despre celebrarea Maialului in special in secolul XIX – inceputul secolului XX, cu precadere in mediul scolar, ca serbari ale elevilor. Maialul era sarbatorit mai mult la oras, prin parade si petreceri ale tinerilor de la scolile si liceele germane”[scrie Mihaela Kloos-Ilea pe blogul ”Povesti Sasesti](#).

Maialul, Majalis la sasi sau Maifestul are loc de regula la inceputul lunii mai. Facand parte din seria de ritualuri si ceremonii dedicate primaverii, era adesea suprapus peste ziua de 1 mai. in Transilvania de altadata, Maialul era sarbatoarea prin care in special elevii celebrau frumusetea primaverii. Se sarbatoarea cu dansuri pe muzica de fanfara ce aveau loc de obicei in paduri sau la iarba verde la marginea localitatilor. Este cunoscut in Brasov maialul facut de elevii liceului Andrei saguna, maial care se tinea la fiecare inceput de an, pana la pandemie.

Despre superstitii

Superstitiile se refera la se credinta in spirite, in miracole, in farmece si in vraji, in numere fatidice si in semne prevestitoare, dar si la convingerea ca ele pot influenta viitorul unei persoane sau al unei colectivitati. Superstitia decurge din credinta ca tot ce se intampla in natura si in societate este o manifestare a unor forte supranaturale si potrivit careia anumite intamplari neinsemnate sunt socotite ca putand influenta sau determina evenimente (de obicei rele) in viata oamenilor.

Unele dictionare mai vechi erau foarte critice cand vorbeau despre superstitii: ”credinta falsa intr’ale religiunii: superstitiunea naste din ignoranta”. Antropologii si-au schimbat insa parerea cand este vorba de multe dintre superstitiile din vechime: acestea erau si o forma de cunoastere, dar so o forma prin care oamenii cautat explicatii pentru lucruri pe care nu le puteau intelege.

Pastele

La fel ca si Craciunul, si Pastele are radacini in marile sarbatori ale antichitatii, practic in festivalurile de primavara din vechime. Elemente din timpuri stravechi au fost adaugate si au ajuns sa fie incluse in sarbatoarea pe care o stim azi. Apoi, in ultimele secole s-au adaugat componentele moderne: iepurasul, cadourile si lucrurile care au dus la comercializarea excesiva a sarbatorii.

Atat Pastele, cat si Craciunul sunt legate de momente cheie din an, sunt legate strict de un anotimp (primavara, respectiv iarna) si de un moment astronomic important (echinoctiul de primavara, respectiv solstitiul de iarna). in plus, ambele s-au schimbat mult in ultimii 150 de ani, au devenit sarbatori ale familiei, au devenit sarbatori comerciale uriase si produsele legate de aceste sarbatori apar in magazine cu trei luni inainte.

Cuvantul Paste/Pasti provine in limba romana din forma bizantino-latina Pastihae a cuvantului de origine ebraica Pasah („a trecut”), probabil mostenit de evrei de la egipteni. Evreii numesc Pesah sarbatoarea libertatii in amintirea evenimentelor relatate in Biblie ale trecerii prin Marea Rosie si a eliberarii lor din robia Egiptului sub conducerea lui Moise.

Pe aceeași etimologie a apărut Paques (în franceză) sau Pascua (în italiană). În engleză Easter are o etimologie incertă, dar un scenariu larg acceptat este că ar proveni de la Eostre sau Eostrae, o zeiță anglo-saxonă a primăverii și a fertilității. Mențiunea a fost făcută de călugărul Venerabilul Bede în secolul VIII, dar este contestată de unii istorici. Germanii spun "Ostern", suedezii spun "påsk", polonezii îi spun "Wielkanoc" sărbătorii, iar croații spun "Uskrs".

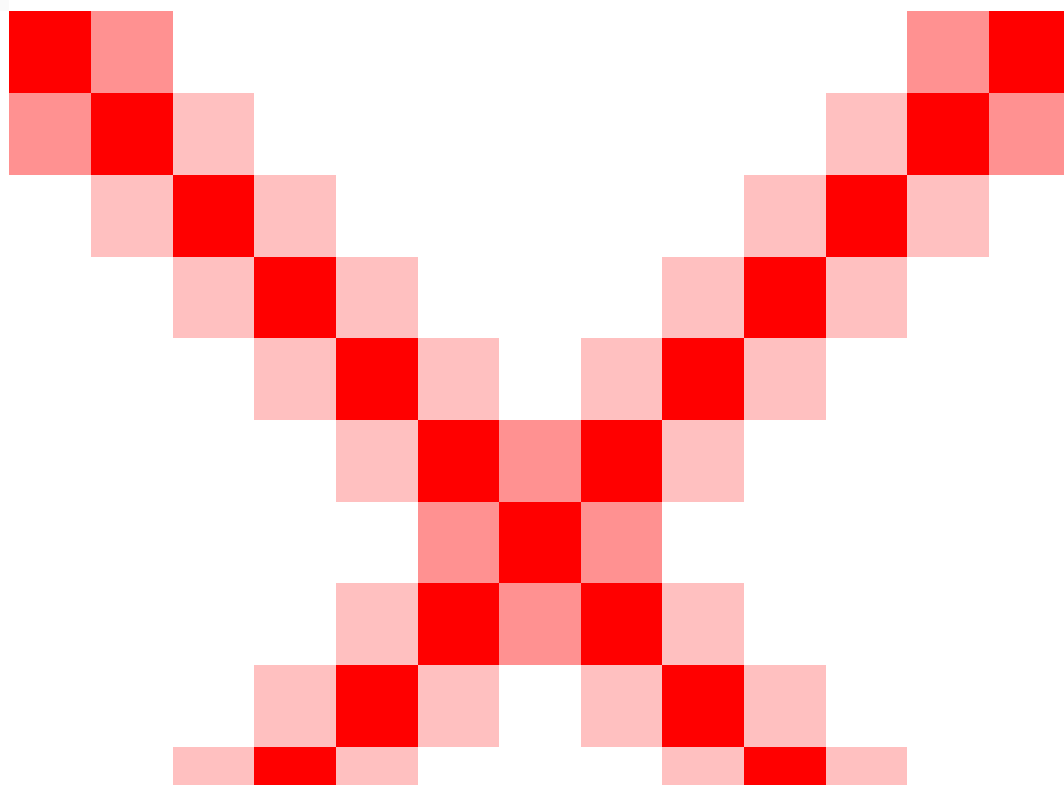
Ce spune August Scriban în al său "Dicționarul limbii românești" (1939) despre Paste:

"La evrei, mare sărbătoare în primăvara în amintirea trecerii prin Marea Rosie și a ingerului? exterminator, care, în noaptea când au fugit din Egipt, i-a ucis pe toți copiii născuți de curând a? Egiptenilor, dar care a crutat casele evreilor, însemnate cu sange de miel. La creștini, o mare sărbătoare în primăvara în amintirea învierii lui? Iisus Hristos, adică a trecerii sale de la moarte la viață. (Pastele se celebrează trei zile la ortodocși și două la catolici și protestanți, în prima Duminică după luna plină care urmează după echinocliul de primăvara și cade totdeauna între 21 martie și 26 aprilie, adică într-un spațiu de 36 de zile. De Paste depind toate sărbătorile mobile").

Aici datele oferite sunt pe "stil vechi". Pastele pica între 4 aprilie și 8 mai.

Câteva superstiții ale poporului român legate de Paste (Gh. F. Căușanu)

- De Paste și de alte zile mari se crede că "ard" comorile și că "joacă". Comorile îngropate de oamenii în vechime de frica turcilor, scot flăcări din pământ, semnaland-și locul.
- În Valcea femeile nu lasă să se stingă focul în vatră în noaptea de Paste. Ele stau în această noapte pe vatră, în pielea goală cu focul mare și coc turte, rugându-se ca vitele să fie sănătoase.
- În zilele de Paste în Valcea se crede că este bine să mananci fie anafura, fie mugur de salcie sau floare de mar "fiindcă arborii aceștia sunt sfinți, mai ales în aceste zile"
- La Paste românii pun o bucată de fier sub prag care să le apere casa sau să se ciocănesc în frunte cu o bucată de fier, ca să le fie capul "tare ca fierul".

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

Evident ca sunt superstitii din vechime care au putine in comun cu realitatea, dar in prezent printre traditiile de Paste se numara cea conform careia cei care vin acasa cu lumina sfanta de la biserica trebuie sa faca o cruce de fum pe tocul usii pentru ca gospodaria sa fie pazita de rele. Exista si traditia ca de Paste sa porti ceva nou, iar pentru copii, distractia este sa se vada al cui ou iese "campion" la ciocnit. in multe familii este tabu sa ciocnesti oul altfel decat cu partea ascutita, iar in unele regiuni oamenii se spala in dimineata de Paste pe fata cu apa in care au stat peste noapte oua vopsite

Cand este vorba de traditii pascale, mancarea este la loc de cinste si, la fel cum la romani pasca si drobul de miel sunt la loc de cinste, multe alte tari au bunatati traditionale de Paste. Francezii au tarta cu lamaie, spaniolii au o multime de gogosi glazurate, grecii au paine cu mirodenii traditionale, italienii au adevaratul panettone, iar rusii au placinte cu branza.

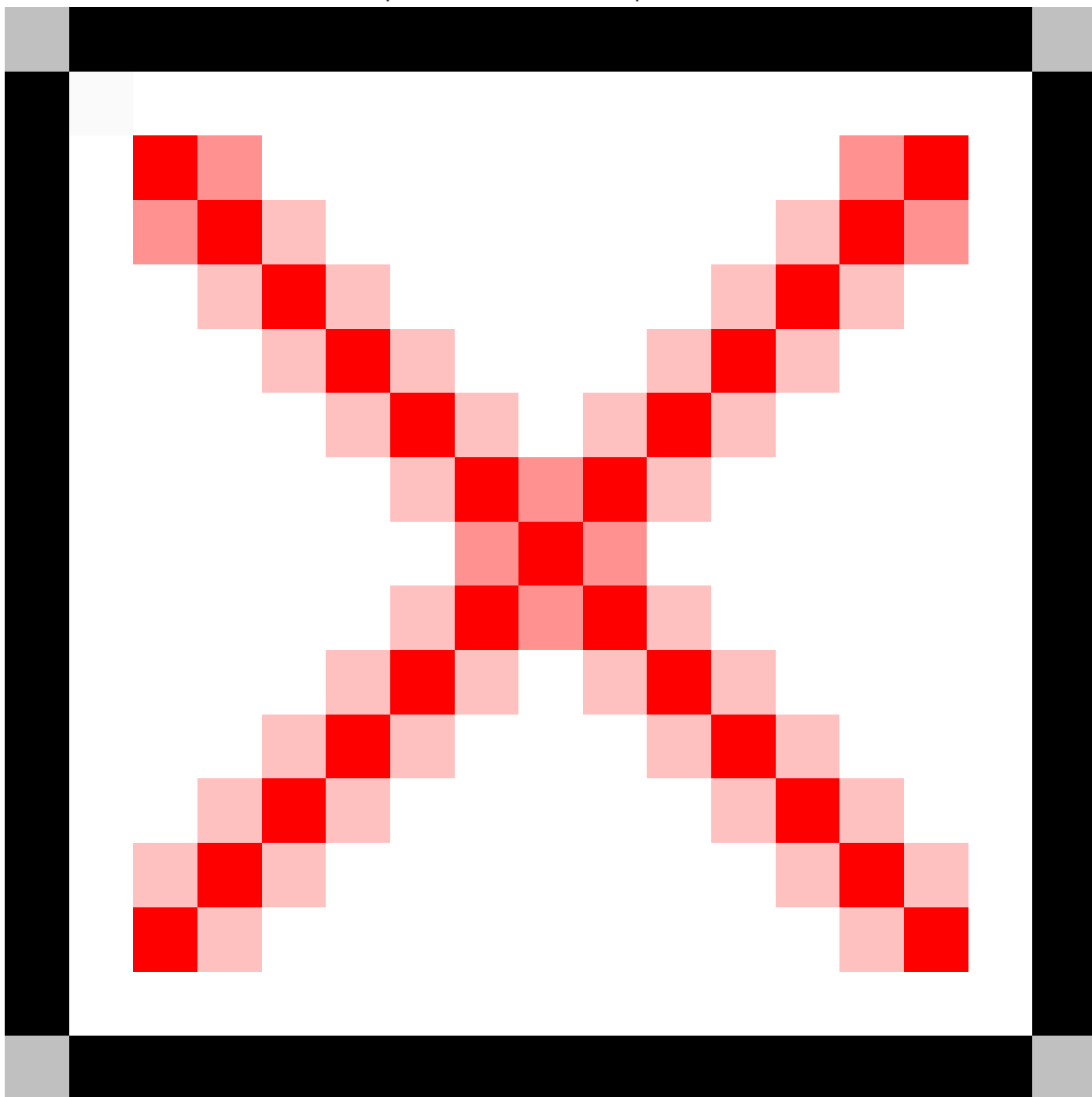

Foto Gansstock, Dreamstime.com

[Click aici pentru a mari fotografia](#)

Romanii duceau la biserica nu doar pasca pentru a fi sfintita, ci si alte alimente sau condimente,

precum oua rosii, oua albe curatate, slanina, branza sau cas, carnati, unt, sare, hrean, busuioc, prescura, faina sau cuisoare, scrie Radu Anton Roman in cartea Mese si obiceiuri romanesti. El mai scrie ca se credea ca bucatele si lucrurile sfintite de Paste aveau puteri magice si erau pastrate si folosite pe tot timpul anului pe post de leacuri, farmece si aparatoare de rele.

Oul de Paste, simbolistica

Oul este substitutul divinitatii primordiale care este infrumusetat prin vopsire si incondeiere in Saptamana Patimilor, pentru a fi jertfit si mancat sacramental in ziua de Paste. "Izvoare istorice si arheologice certe atesta ca, inainte de Hristos, au existat obiceiuri de a se face cadouri oua colorate la marile sarbatori sezoniere, in special la Anul Nou. Astfel, la sarbatorile de primavara vechii persi isi daruiau unul altuia oua de diferite culori: la celebrarea zeului Ianus tinerii romani isi trimiteau oua de culoare rosie impreuna cu alte cadouri. Aparitia in ceremoniile antice de innoire a timpului a oului, se baza pe conceptia cosmogonica care asocia Universul cu oul generator de viata".

in crestinism, oul colorat si impodobit prin incondeiere, este simbolul Mantuitorului care paraseste mormantul si se intoarce la viata, precum puiul de gaina iese din gaoace. "La inceput oul se vopsea cu plante, in galben, culoarea soarelui pe bolta Cerului, si in rosu - culoarea discului solar la rasarit si apus. Ulterior, ouale au fost decorate cu chipul lui Hristos, cu figuri de ingeri, cu un miel si cu diferite motive astrale, fitomorfe si zoomorfe", scrie Ion Ghinoiu.

Exista un paralelism interesant intre om, ou si oala "in graiul popular verbul a sparge a devenit sinonim cu sfarsitul sau moartea oricarui obiect sau fenomen personificat. Moare sau se sparge pana si necazul cand, din intamplare, se sfarama un vas din lut. intrucat adaposturile privilegiate ale sufletului sunt, fie lipsite de iesiri (oul), fie prevazute cu o singura gaura (oala de lut), singura solutie a eliberarii acestuia este distrugerea violenta a salasului locuit: ciocnitul oului la Paste, spargerea oalei la scoaterea mortului din casa. Paralelismul dintre oala, ou - adaposturi care trebuie sparte pentru eliberarea sufletului si om este exprimat de zicalele: Omul e ca ou, plapand, expus mortii in orice moment: i s-a spart oala", vorba populara pentru a murit", scrie Ion Ghinoiu.

Cum a fost vremea de Paste in ultimii 4 ani

2017: 16 aprilie

Minime: Toplita 0, Calafat +12 grade

Maxime: Stana de Vale +7, Giurgiu +24

2018: 8 aprilie

Minime: Miercurea Ciuc - 1, Moldova Noua +15

Maxime: Mangalia +13, Varadia de Mures +26

2019: 28 aprilie

Minime: Paltinis +3, Cotnari +14

Maxime: Rosia Montana, +6 Vaslui +25

2020: 19 aprilie

Minime: Poiana Stampei, -3, Oravita +14

Maxime: Baraolt +13, Baile Herculane +29

in tara sunt diverse sarbatori populare care marcheaza inceputul primaverii (in martie) si a anului pastoral (in aprilie), dar datele difera de la regiune la regiune si din cauza climei pentru ca natura arata altfel pe 15 aprilie la Satu Mare, decat la Oravita unde este mai cald. Spre exemplu, la Sighetu Marmatiei in primele zile de mai temperaturile extreme au variat intre -1 si 30 de grade,

in timp ce minimele au fost in medie de 8 grade, iar maximele, de 20. La Calarasi extreme au variat intre 0 si +37 de grade, iar mediile multianuale sunt de +9 grade la minime si +22 la maxime.

Saptamana Mare

Tradițiile precrestine se combina în cele 7 zile dinaintea Pastelui cu cele creștine, fiind celebrat atât misterul creștin al învierii Mântuitorului, cât și momentul regenerării naturii odată cu primăvara. Iată ce scrie Iulia Gorneanu, [intr-un articol](#) despre datinile din Saptamana Mare.

Sunt șapte zile cosmice în care timpul se degradează progresiv, se întorc acasă sufletele morților, se închide Raiul iar Mântuitorul este tradat, chinat și ucis. După trei zile de haos și întuneric, în care omenirea rămâne fără protecție divină, se împlineste miracolul învierii Domnului, urmat de actele de purificare din Saptamana Luminată. În toată această perioadă se fac sacrificii animale, se prepară alimente rituale, se aprind lumini, se crede că animalele vorbesc și comorile ard.

La fel ca în cazul tuturor sărbătorilor de la noi, miracolul învierii lui Iisus Hristos s-a suprapus peste rituri străvechi de renaștere și reinviere, provocate de explozia de lumină și viață din anotimpul cald. Astfel, momentul Pascal celebrează deopotrivă misterul creștin al învierii Mântuitorului, precum și pe cel al regenerării naturii odată cu primăvara. Este vremea în care are loc o sacralizare a spațiului și a timpului. Casa, gospodăria, grădina sunt primenite și împodobite în perioada prepască, pentru a se încărca, în Duminică a învierii, cu noi valențe spirituale.

Festivaluri de primăvara

În perioada precreștină venirea primăverii era sărbătorită cu fast, mâncare și băutura mai ales în nordul Europei unde natura revenea la viață, vremea se încălzea și zilele deveneau mai lungi decât nopțile.

Multe dintre tradițiile sărbătorii sunt mult mai vechi și pot fi atribuite așa-zisilor păgâni. Dacă vorbim de rădăcini păgâne ale Pastelui, putem enumera mitul reinvierii prezent la zeități sumeriene, egiptene sau romane, prezenta mielului la ritualuri de sacrificii ale israelitilor sau tradiția schimbului de ouă (oul fiind simbol al fertilității).

În multe locuri din Europa existau sărbători precrestine de primăvara, carnavaluri sau procesiuni menite să alunge spiritele rele și să "sperie" definitiv iarna. În unele sate încă se mai țin carnavaluri în care oameni mascați în monștri merg la colindat primăvara și primesc dulciuri, carne sau vin, obicei care se crede că derivă din faptul că familiile se ajutau cu alimente în perioadele cu foarte multe lipsuri.

Ar fi greșit să spunem că tradițiile moderne ale Pastelui provin direct de la popoarele precrestine, dar la fel de eronat ar fi să credem că suntem în fața unui fenomen complet modern. În primele trei - patru secole de creștinism religia aflată în puternica ascensiune a preluat o parte dintre tradițiile așa-zisilor barbari.

Păgâni erau numiți cei care se închinau zeilor sau idolilor sau cei care erau de altă religie decât cea creștină. Păgâni le spuneau creștinii și celor care nu au nicio religie, care nu credeau în

Dumnezeu sau care nu au primit botezul.

Tradițiile care li s-au parut potrivite au fost, treptat, adoptate și de creștinism. În plus, noua religie și-a făcut mai repede loc în rândul așa-numiților barbari cât timp o parte dintre vechile ritualuri au fost menținute, lucru ce poate fi văzut ca un semn de respect pentru cei care se converteau.

Cele mai vechi dovezi privind sărbătorirea Paștelui sunt din secolul II, dar se bănuiește că învierea lui Isus a fost comemorată încă din primul secol al erei noastre.

În primele secole ale creștinismului s-au purtat multe discuții și au fost multe schimbări la liturgia pașcală. O dovadă istorică a folosirii lumanării pașcale, simbol al luminii care "împrăstie" întunericul, datează din anul 384, iar până în secolul 10 lumanarea a ajuns să fie folosită pe scară largă la liturgiile pașcale. (sursa enciclopedia Britannica).

Diversele tradiții bisericești diferă mult între ortodocși, catolici și protestanți, la cea din ultima ramură a creștinismului lipsind opulența și complexitatea slujbelor.

Ca și în cazul Crăciunului, și Paștele a ajuns să cumuleze o serie de tradiții populare. De exemplu, mielul este menționat și în Sfânta Scriptură, dar era și animal de sacrificiu pentru israeliți, primii creștini punând sub altare carne de miel pe care o mâncau după ce era binecuvântată.

Din secolul al XII-lea, la finalul postului se țineau mese cu ouă, carne, brânză și dulciuri care erau binecuvântate înainte de a fi mâncate cu această ocazie specială.

ADRESA: <http://crct.ro/nxLq>